

Nadal, repressió, esperança

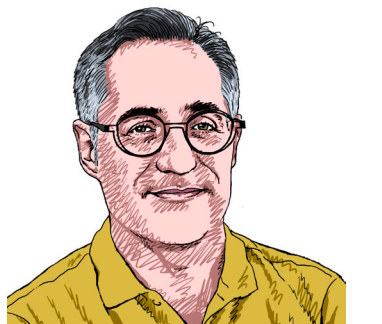
Cal posar en valor tot
el que hem avançat en aquest
darrer any de repressió brutal
de l'Estat, de reconèixer els
mèrits de l'altre i de posar-se
en la pell de l'altre

Bon Nadal, especialment si llegiu aquest article des de la presó o l'exili per segon any, allunyats cruelment dels vostres familiars i amics. Una molt forta abraçada!

"Federalisme és posar-se en la pell de l'altre. Federalisme és parlar la llengua de l'altre". Això em va dir un dia Joaquín Almunia quan era comissari de Competència i vicepresident de la Comissió Europea. Almunia m'animava a fer-li preguntes en català a la comissió d'Economia i participava en alguns actes del casal català de Brussel·les, com ara la presentació de les *Memòries* de Jean Monnet en català o en la presentació del llibre d'Aleix Sarri sobre la crisi de Grècia "La Unió Europea en perill". Aquests han estat un dels pocs moments d'Espanya plural que he viscut.

La repressió a curt termini funciona. Una repressió com la que patim a curt termini ha donat rendiments a l'Estat espanyol: Pablo Casado a Barcelona el 16/12 deia literalment que "gràcies al PP Catalunya avui no és independent i no ha estat reconeguda per cap país del món", suggerint que hi havia països disposats a reconèixer una Catalunya independent.

Una repressió amb presó, exili, centenars d'alcaldes imputats i milers de persones amenaçades funciona a curt termini: decapita, desconcerta, desorienta, desmoralitza, deprimeix, desmotiva, desgasta i sobretot divideix. En aquestes condicions, els 2,1 milions de vots republicans i la majoria absoluta al Parlament del passat 21D tenen un gran valor, que avui no valorem prou però que la història posarà a lloc d'aquí a uns anys.

RAMON
TREMOSA

Avui l'Estat encara malda per trencar els dos grans pilars de l'avenç independentista: les massives manifestacions pacífiques i la unitat d'acció entre polítics i societat civil. El consell de ministres del 21D a Barcelona ha estat vist per molts catalans com una provocació i com un intent de l'Estat de poder mostrar al món, ara sí, imatges de violència, per part dels manifestants catalans fins ara pacífics.

A aquestes alçades del procés, cal reconèixer els actius de cadascú, posant-se en la pell de l'altre com s'entén el federalisme a Europa: 1) Cal reconèixer la magnífica penetració d'Esquerra al cinturó roig de Barcelona, sense la qual els partits republicans no haurien repetit majoria absoluta el passat 21D. Esquerra, per tant, té tot el dret de voler preservar i fer créixer el seu espai electoral.

2) Cal reconèixer el lideratge de Puigdemont, capaç de guanyar eleccions a distància, de deixar en evidència la justícia polititzada espanyola des d'Alemanya i Bèlgica i de generar un gran impacte polític i mediàtic quan es desplaça per Europa (Amsterdam i Londres, darrerament) i quan fa conferències a Brussel·les (Ai Wei Wei). Puigdemont, per tant, com a president legítim té tot el dret de proposar i de liderar propers passos.

En opinió meua, unitat d'acció sense alguns casos d'unitat electoral en una sola llista, pot fer embarrancar el procés i evitar seguir guanyant eleccions i institucions: només guanyarem l'alcaldia de Barcelona de manera clara oferint a Ernest Maragall encapçalar una llista unitària i compartint un triomf que fins i tot Manuel Valls ha reconegut que "faria imparable la independència de Catalunya". Esquerra sola no és clar que guanyi a Barcelona.

Cal que Esquerra expliqui les raons per les quals rebutja l'oferta del president Puigdemont de posar-se darrere de Junqueras, per tal d'obtenir un triomf esclatant i aconseguir mitja dotzena llarga d'eurodiputats al Parlament Europeu. Molts votants seus no ho entenen. Les enquestes les carrega l'*statu quo* i després els resultats electorals no solen anar per on precisament vol l'*statu quo*.

Malgrat nosaltres, l'Estat espanyol no falla mai. A curt termini la repressió funciona; però si només hi ha repressió, a mitjà termini i amb sentències desmesurades l'independentisme pot fer el seu salt electoral definitiu.

Eurodiputat independent pel PDeCAT